

ΚΘ' Παύλεια: Με μεγάλη συμμετοχή η εκδήλωση «Κήρυγμα και Διακονία» (ΦΩΤΟ-ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε χθες στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου τίθεται σε προσκύνηση από το εσπέρας της Παρασκευής η [Τιμία Κάρα του Αγίου Παντελεήμονος](#) του Ιαματικού, την οποία μετέφερε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναχράντου Άνδρου Γέροντας Ευδόκιμος.

“Αντιλαμβανόμαστε,, νο-μίζω όλοι πως το περιεχόμενο της πίστεώς μας, διαμορφώνει τον τρόπο της ζωής μας, τα ενδια-φέρο-ντα μας, τις επιλογές μας. Δεν μπο-ρούμε να λέμε ότι πιστεύουμε στον Χριστό και οι επιδιώξεις μας να είναι κοσμικές, υλικές, επιφανεια-κες”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Η Αποστολική Μητρόπολη της Βεροίας θα φιλοξενήσει τον Ιαματικό Άγιο Παντελεήμονα μέχρι το εσπέρας της Δευτέρας, 29ης Μαΐου, ημέρα εορτής της Μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά του Ιατρού από τη **Συμφερούπολη** της Κριμαίας στην [Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά](#), προκειμένου οι ευλαβείς προσκυνητές να λάβουν τη χάρη και την ευλογία των δύο Αγίων Ιατρών.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός **Επίτροπος Μελίκης Αρχιμ. Σωφρόνιος Φάκας**, ενώ από νωρίς το πρωί ο υπό κατασκευή Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά γέμισε ασφυκτικά από ευλαβείς προσκυνητές και ιδιαιτέρως από όσους συμμετείχαν στους Κύκλους Μελέτης Αγίας Γραφής και στα Εσπερινά Κηρύγματα των ενοριών της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν οι Ιεροψάλτες κ. Θεμιστοκλής Στεργίου, κ. Δημήτριος Χειλάς και κ. Θωμάς Μούτσιος.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον αύλειο χώρο της ιστορικής Ιεράς Μονής, πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των «ΚΘ' Παυλείων» η εκδήλωση «Κήρυγμα και διακονία», η οποία σήμανε και τη λήξη των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής και των Εσπερινών Κηρυγμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας.

Κεντρική ομιλήτρια ήταν η Φιλολόγος κ. Μαρία Χαραλαμπίδου, η οποία μίλησε με θέμα: «**Τύχη ή Θεία Πρόνοια;**» και ακολούθησε σύντομο μουσικό πρόγραμμα υπό τη διεύθυνση του κ. Σωτηρίου Ζερδαλή.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο Υπεύθυνος των Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής της Ιεράς Μητροπόλεως μας Πρωτοπρ. Νεκτάριος Σαββίδης, ενώ ο Υπεύθυνος των Τριημέρων Κυριών Πρωτοπρ. Νικόλαος Παπαθεοδώρου έδωσε οδηγίες για τις αιτήσεις συμμετοχής για το Τριημέρων Κυριών «Φιλοξενία Δοβρά 2023» που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσέφερε στον Γέροντα Ευδόκιμο και στην ομιλήτρια το αναμνηστικό των «ΚΘ' Παυλείων», μία προτομή του Μεγάλου Αλεξάνδρου (αγαλματίδιο), καθώς φέτος η Αποστολική μας Μητρόπολη, η γενέτειρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τιμά τη μνήμη του εκλεκτού τέκνου της που σκόρπισε τον Ελληνικό πολιτισμό και τη γλώσσα στην Ανατολή, διά των οποίων ο Απόστολος Παύλος έφερε το φως της θεογνωσίας στην Ελλάδα.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κατά τον πατρικό του χαιρετισμό εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Σύρου** κ. Δωρόθεο, προς τον Γέροντα Ευδόκιμο και την εκλεκτή ομιλήτρια και ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξίωσε νά συναντηθοῦμε καί φέτος ὑπό τή σκέπη τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία μᾶς φιλοξενεῖ στήν Ἱερά Μονή της, καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ, μέ τήν εὐκαι-ρία τῆς ὀλοκληρώσεως τῶν συνα-ντή-σεων τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς Ἱεραῶς μας Μητροπόλεως.

Τό πνευματικό, βέβαια, ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως λέμε πολλές φο-ρές, δέν σταματᾶ ποτέ, προσαρμό-ζεται ὅμως στούς κύκλους τῆς ζωῆς μας γιά νά ἐξυπηρετήσῃ κα-λύτερα τίς ἀνθρώπινες ἀνάγκες μας. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τούς λει-τουργικούς κύκλους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, οἱ ὁποῖοι, ἂν καί φαίνε-ται νά ὀλοκληρώνονται κάθε φορά, συνεχίζουν καί ἐπαναλαμ-βά-νονται, γιατί στήν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει μία συνέχεια, ὑπάρχει ἡ συνέχεια τῆς παρουσίας τοῦ Χρι-στοῦ «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-νος», ὅπως διαβάζουμε στό Εὐαγγέλιο.

Ἔτσι, ἂν καί τήν περασμένη Τε-τάρ-τη ἡ Ἐκκλησία μας ὀλοκλή-ρωσε τήν ἀναστάσιμη περίοδο μέ τήν Ἀπόδοση τῆς ἐορτῆς τοῦ Πά-σχα καί τήν ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μας, δέν μπορούμε νά ποῦμε πώς ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χρι-στοῦ ἀποτελεῖ παρελθόν γιά τήν Ἐκκλησία καί τή ζωή της. Κάθε ἄλλο. Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ θεμε-λι-ῶδες στοιχεῖο τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας καί εἶναι συνεχῶς παροῦσα στή λει-τουρ-γική της πράξη, ἐφόσον κάθε φορά πού τελεῖται τό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας ἀναμνησκό-με-θα, κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, τό Πάθος καί τήν Ἀνάστασή του, καί ἀκόμη, ἐφόσον κάθε Κυ-ρια-κή ἀποτελεῖ ἀνάμνηση τῆς ἡμέ-ρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τή σημασία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου γιά τήν πίστη καί τό εὐαγ-γελικό κήρυγμα τονίζει μέ ἀπόλυ-τη σαφήνεια καί ὁ πρωτοκορυφαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή καί ἡ πίστις ὑμῶν» (1 Κορ. 15.14). Ἐάν ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε, λείπει ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, τότε τό κήρυγμά μας δέν ἔχει περιεχόμενο, δέν ἔχει νόημα, καί ἡ πίστη ὅσων πιστεύουν δέν ἔχει ἀντί-κρυσμα. Χωρίς, δηλαδή, τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί ἡ πίστη μας καί ἡ ζωή μας καί τά ἔργα μας εἶναι μάταια.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χρι-στοῦ δέν εἶναι ἓνα ψέ-μα, δέν εἶναι μία φαντασίωση, ἀλλά εἶναι μία ἀπτή πραγ-μα-τικότητα, ἓνα γε-γο-νός, πού ὄχι μόνο συνέβη ἐν χρόνῳ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ σχεδίου τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ γιά τή σω-τηρία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά εἶναι ἓνα διαρκῶς καί εἰς τούς αἰῶνας ἐπεκτεινόμενο θαῦμα, τό ὁποῖο πραγματοποιεῖται καί βιώ-νεται μέσα στήν Ἐκκλησία.

Ἐάν ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπῆρχε, τότε θά ἤμασταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνεξαιρέτως νε-κροί καί ἐν τοῖς μνήμασι. Τώρα ὅμως μπο-ροῦ-με νά ψάλ-λουμε θριαμβευτικά τόν ὕμνο τῆς Ἀναστάσεως: «Χρι-στός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος», ἀλλά καί νά ἐπαναλαμβάνουμε καθημε-ρινά στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, τό ὁποῖο ἦταν φέτος καί τό γενικό θέμα τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἀγί-ας Γραφῆς στήν Ἱερά μας Μητρό-πολη, ὄχι μόνο τήν πίστη μας ὅτι ὁ Χριστός ἀνέστη τήν τρίτη ἡμέρα ἐκ νεκρῶν, ἀλλά καί ὅτι προσδοκοῦμε «ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἰπὸ αὐτή τήν προοπτική μποροῦ-με νά κατανοήσουμε καλύτερα καί τόν λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού προανέφερα, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεν-θυμίζει ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή του δίδει στόν κάθε ἄν-θρωπο, πού τόν πιστεύει ὡς Σωτή-ρα καί Λυτρωτή καί ἀγωνίζεται νά ζήσει σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιό του, τήν προοπτική τῆς Ἀναστά-σεως. Τοῦ δίδει τή δυνατότητα νά κατανοήσει ὅτι δέν ἀκολουθεῖ μία ὁποιαδήποτε ἠθική διδασκαλία πού ἔχει ὡς σκοπό τήν ἠθική βελ-τίωση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά ὅτι ἀκολουθεῖ καί βιώνει τόν σωτήριο λόγο τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τή δύναμη νά ἀνα-και-νίσει τήν ψυχὴ του, νά τήν ἀναστή-σει ἀπὸ τή νέκρωση πού προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία καί νά τόν καταστήσει κληρονόμο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, χαρίζοντάς του τήν αἰώνια ζωή.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀπο-τε-λεῖ τήν ἀπτή ἀπόδειξη τῆς ἀληθεί-ας τῶν λόγων καί τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Κυρίου πρὸς τούς μαθητές του. Ὁ Χριστός τούς εἶχε μιλήσει γιά τήν ἀνάστασή του, ἀλλά οἱ μαθη-τές, ἐξαιτίας τῆς ἀνθρώπινης ἀδύ-να-μίας, δέν μποροῦσαν οὔτε νά πι-στεύσουν οὔτε νά συλλάβουν μέ τόν νοῦ

τους τί ἐπρόκειτο νά συμ-βεῖ, διότι τό μέγα θαῦμα τῆς Ἀνα-στά-σεως, τοῦ ὁποίου θά γινόταν μάρτυρες, ἦταν κάτι πού ὑπερέ-βαινε τίς νοητικές καί ψυχικές τους δυνατότητες. Μέ τήν Ἀνάστα-ση ὁμως τοῦ Χριστοῦ ἀρχίζουν νά ἀντιλαμβάνονται προοδευτικά ὅ,τι ὅσα ἔλεγε ὁ Χριστός ἦταν ἀλήθεια, καί ἀκόμη νά πιστεύουν πώς, ὅπως πραγματοποιήθηκε αὐτή ἡ ὑπόσχε-σή του νά ἀναστηθεῖ ἐκ τοῦ τάφου, ἔτσι θά πραγματοποιηθοῦν καί οἱ ἄλλες ὑποσχέσεις του.

Ἐπομένως, αὐτό σημαίνει ὅτι ὅσα ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό τούς μαθητές του δέν εἶναι ἕνας μάταιος κόπος, διότι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου τελειώ-νει μέ τόν θάνατο, οὔτε ὁ ἀγώνας καί οἱ θυσίες πού ἀπαιτοῦνται γιά νά ζήσει τήν ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι ἄσκοπος καί χωρίς ἀντίκρουσμα, ἐφόσον ὅλοι κάποια ἡμέρα θά πεθάνουμε καί δέν ἔχουμε ἄλλη προοπτική, διότι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίδει προοπτική καί ἀποτελεῖ ἐχέγγυο καί τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως.

Καί αὐτή ἡ προοπτική ἀποτελεῖ τό περιεχόμενο καί τήν οὐσία τῆς πίστεώς μας, πού δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἀόριστη ἐλπίδα, ἀλλά ἐδρά-ζε-ται στήν ἀποδεδειγμένη ἀλήθεια τοῦ ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεώς μας, τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Αὐτή ἡ διαφορά δέν θά πρέπει ἐπ' οὐδενί νά γίνεται αἰτία ὑπεροπτι-κῆς συμπεριφορᾶς. Δέν θά πρέπει νά νομίζουμε ὅτι ὑπερέχουμε, λό-γω τῆς πίστεώς μας καί τῆς προο-πτι-κῆς πού αὐτή μᾶς δίδει, ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀντίθε-τα, θά πρέπει νά προσπαθοῦμε νά προσαρμόσουμε τή ζωή μας σέ αὐτήν τήν προοπτική, στήν προο-πτική τῆς πίστεως στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ἡ πίστη μας στόν Χριστό δέν εἶναι θεωρία, εἶναι βίωμα. Ὁ Χριστός περιμένει ἀπό τούς μαθητές του, περιμένει ἀπό ὅλους μας ἔργα πίστεως, γιατί χωρίς ἔργα ἡ πίστη μας εἶναι νεκρή.

Ἐάν πιστεύουμε στήν Ἀνάστα-ση τοῦ Χριστοῦ καί στήν προοπτική τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως, τότε πρέπει νά τή ζοῦμε καί στήν καθημερινό-τητά μας, διότι μόνο ἔτσι μποροῦμε νά βιώσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά τήν ὁποία λέμε ὅτι ἀγωνιζό-μαστε ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό μᾶς ὑποδεικνύει καί ὁ ἰδρυ-τής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος, λέγοντας: «εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ τά ἄνω ζητεῖτε ... τά ἄνω φρονεῖτε μή τά ἐπί τῆς γῆς». Ἐάν ἔχετε συναναστηθεῖ μέ τόν Χριστό, ἐάν εἴστε συμμέτοχοι τῆς ἀναστά-σεώς του, τότε πρέπει νά ζητᾶτε «τά ἄνω», τά πνευματικά, καί αὐτά πρέπει νά σκέφτεστε καί ὄχι τά ὑλικά καί ἐπίγεια.

Ἀντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, νο-μί-ζω ὅλοι πώς τό περιεχόμενο τῆς πίστεώς μας, διαμορφώνει τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας, τά ἐνδια-φέρο-ντά μας, τίς ἐπιλογές μας. Δέν μπο-ροῦμε νά λέμε ὅτι πιστεύουμε στόν Χριστό καί οἱ ἐπιδιώξεις μας νά εἶναι

κοσμικές, ύλικές, έπιφανεια-κές. Η πίστη μας, βεβαίως, δέν μᾶς ἀπαγορεύει νά ενδιαφερόμαστε γιά τίς καθημερινές μας ἀνάγκες, γιά τό σῶμα μας, γιά τήν οἰκογένειά μας, γιά τό ἐπάγγελμά μας. Ασφαλῶς καί θά ενδιαφερόμαστε καί γιά ὅλα αὐτά, καθῶς ζοῦμε στόν κόσμο καί ὑπάρχουν καί αὐ-τές οἱ ἀνάγκες, τίς ὁποῖες πρέπει νά ἱκανοποιήσουμε καί στίς ὁποῖες πρέπει νά ἀνταποκριθοῦμε. Μᾶς βοηθᾷ ὅμως, ὅταν πιστεύουμε συνει-δητά, ὅταν ἡ πίστη μας δέν εἶναι μόνο γενική καί ἀόριστη, ὥστε ὅλες αὐτές οἱ μέριμνες νά μήν ἀπορροφοῦν ἀποκλειστικά τό ενδιαφέρον καί τή σκέψη μας, τήν ψυχή μας καί τήν καρδιά μας.

Καί σέ αὐτό θά μᾶς βοηθήσει ἡ ἐμβάθυνση στήν πίστη μας, ἡ ὁποία πολλές φορές μᾶς λείπει, πολλές φορές τή θεωροῦμε δεδομένη, γιατί ἔχουμε βαπτισθεῖ χριστιανοί, γιατί ἐκκλησιαζόμαστε ἢ ἀκόμη ἔχουμε μυστηριακή ζωή. Συμβαί-νει ὅμως νά μήν γνωρίζουμε βασι-κές ἀρχές τῆς πίστεώς μας, νά μήν γνωρίζουμε οὔτε τό Σύμβολο τῆς πίστεως. Καί αὐτά δέν εἶναι λεπτο-μέρειες, ὅπως ἴσως κάποιοι νομί-ζουν, ἀλλά θέματα σημαντικά καί οὐσιαστικά, στά ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία μας δίδει σημασία, γιατί ἔχουν σημα-σία γιά τή ζωή μας, καί θά πρέπει νά τά γνωρίζουμε, γιά νά μπορούμε καί νά ζοῦμε ἀνάλογα ἀλλά καί νά δίδουμε τήν ὀρθή μαρ-τυρία τῆς πίστεως σέ ὅσους τήν ἀγνοοῦν.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο τό θέμα τόσο τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὅσο καί τῶν ἑσπερινῶν κηρυγμάτων στήν Ἱερά μας Μητρόπολη ἦταν φέτος οἱ ἀρχές τῆς πίστεώς μας, ὅπως συνοπτικά διατυπώθηκαν ἀπό τούς ἀγίους καί θεοφόρους πατέ-ρες τῶν δύο πρώτων Οἰκουμενι-κῶν Συνόδων, ἀλλά καί ὅπως ἀνα-λυτικά διδάσκονται μέ τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί τή ζωή τῶν ἀγίων της. Διότι, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, ἡ ζωή τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ ἔμπρα-κτη ἐφαρμογή τῆς πίστεώς της καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἔτσι ὥστε ἡ μελέ-τη τῆς ζωῆς τῶν ἀγίων μπορεῖ ὄχι μόνο νά μᾶς βοηθήσει νά γνωρί-σου-με καί κατανοήσουμε καλύτε-ρα τό περιεχόμενο τῆς πίστεως, ἀλλά καί νά μᾶς καθοδηγήσει καί πρακτικά πῶς μπορούμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τήν πίστη μας.

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη προσπα-θεῖ παράλληλα μέ τίς ἄλλες πνευ-ματικές εὐκαιρίες πού προσφέρει σέ ὅλους μας νά προβάλλει καί τή ζωή τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας μέ διάφορους τρόπους. Ἔτσι σήμε-ρα ἔχουμε τήν εὐλογία ἐδῶ στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ νά βρίσκεται, ἐκτός ἀπό τό ἱερό λεί-ψανο τοῦ ἀγίου Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ, καί ἡ σεπτή καί χαριτόβρυτη κάρα τοῦ ἀγίου μεγα-λο-μάρτυρος καί ἱαματικοῦ Παντε-λεήμονος, τήν ὁποία ὑποδεχθή-καμε χθές τό ἀπόγευμα καί θά πα-ραμείνει γιά λίγες ἡμέρες στή Μονή μας.

Ἀλλά καί κατά τή διάρκεια τῶν ΚΘ΄ Παυλείων θά ὑπάρχουν εὐκαι-ρίες γιά νά γνωρίσουμε ὅλοι τόν νέο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὄσιο Γεράσιμο, τόν Ὑμνογράφο, τόν Μικραγιαννανίτη, τόν ὁποῖο πρόσφατα κατέταξε τό Οἰκουμενι-κό

μας Πατριαρχεῖο στίς Ἁγιολογι-κές του δέλτους, καί ὁ ὁποῖος μᾶς διδάσκει τήν πίστη τόσο μέ τούς ὕμνους του ὅσο καί μέ τή ζωή του.

Μέ αὐτές τίς λίγες σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ὅσους καί ὅσες ἐργά-σθηκαν καί διακόνησαν στό πνευματικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως ἀλλά καί ὅσους συμ-μετεῖχαν καί παρακολούθησαν τούς κύκλους μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τά ἔσπερινά κηρύγμα-τα.

Ἰδιαιτέρως ὅμως θέλω νά εὐχαρι-στήσω τή σημερινή ὁμιλήτριά μας, κ. Μαρία Χαραλαμπίδου, καθηγή-τρια φιλόλογο, γιά τήν πρόθυμη ἀνταπόκρισή της στήν πρόσκλησή μας καί τήν παρουσία της στή Λήξη τῶν κύκλων τῆς Ἱερᾶς μας Μη-τρο-πόλεως.